

Til Folketingets Erhvervsudvalg

MINISTEREN

Den 11. maj 2005

Folketingets Erhvervsudvalg har med skrivelse af 25. april 2005 anmodet om min besvarelse af følgende spørgsmål 21 vedr. almindelig del:

Spørgsmål 21:

”Ministeren bedes gennemgå reglerne og definitioner af ågerrenter i dansk ret samt angive antallet af sager herom de seneste 5 år.”

Svar:

Forbrugerstyrelsen har til brug for besvarelsen oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Der findes ingen særlige regler om ”ågerrenter” i lovgivningen.

Straffelovens § 282 giver mulighed for at straffe en person, som udnytter en anden persons betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til at opnå en ydelse, der står i væsentligt misforhold til modydelsen. Det kan være, men er ikke nødvendigvis tilfældet, hvis man ved hjælp af udnyttelse får en vinding i form af en rente, som ligger meget væsentligt over markedsrenten.

Aftaleloven indeholder også en bestemmelse om udnyttelse. Det fremgår således af aftalelovens § 31, at en person, der har indgået en aftale, hvor man har udnyttet personens betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til at opnå eller betinge en ydelse, der står i væsentligt misforhold til modydelsen, eller som der ikke skal ydes vederlag for, ikke er bundet af denne aftale.

Det følger heraf, at en person, som har indgået en sådan aftale om at betale en ”ågerrente”, ikke er bundet af denne aftale.

Fælles for de to bestemmelser er, at de kun finder anvendelse, hvis der foreligger en konkret udnyttelse. Det forhold, at en udlåner kræver en meget høj rente, er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at bringe de nævnte bestemmelser i anvendelse.

Da sagerne afgøres konkret, er det endvidere ikke muligt på forhånd at afgøre, hvor høj renten skal være, for at der vil være tale om åger.

Rigspolitiet har oplyst, at antallet af anmeldelser og sigtelser vedrørende straffelovens § 282 de seneste 5 år ligger mellem 4 og 12 pr. år. Derimod er det ikke muligt at oplyse nærmere om indholdet i den enkelte anmeldelse. Ministeriet har ikke kendskab til, hvor mange sager, der er afgjort efter aftalelovens § 31, hvilket vil forudsætte en gennemgang af retspraksis fra alle landets domstole. Forbruger-

klagenævnet har imidlertid oplyst, at det ikke umiddelbart har kendskab til, at sager skulle være afgjort efter denne bestemmelse.”

Lars Barfoed

/Sara Gøtske